

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 1.

1. januar 1943.

15. årgang.

Tanker ved krybben.

«Og hun fødte en sønn, den førstefødte, og svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi der ikke var rom for dem i herberget.»

(Luk. 2, 7).

«Eder er i dag en frelser født, som er Kristus, Herren i Davids stad.»

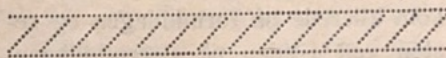
Slik lød de frydefulle ord fra engelens munn til de forferdede hyrder på Betlehems marker. Det var det mest gledelige budskap som noensinne har lydt på vår jord. Over den sukkende trellbundne slekt lyste herlighetens lys, englekor introduserte den nyfødte konge, alt åndet av glede og forventning. Frydfulle tanker blandet med ærefrykt beveget seg i hyrdernes hjerner. Beslutningen var snart tatt: «Vi vil gå like til Betlehem og se denne ting som er oss kunngjort,» og de kom, søkte og fant, Maria og barnet som lå i krybben. Krybben ja, tegnet var jo dette: «I skal finne et barn svøpt i en krybbe . . .» Hvorfor nettopp en krybbe? Her rører vi ved det tragiske punkt i beretningen, merk disse ord: «Og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rom i for dem i herberget. Her er grunnen til krybben, der var ikke rom for ham i herberget.

Vel kunne dette betegnes som en tilfældig omstendighet. Alle steder hvor man tok imot reisende var appattatt til siste plass, så der var ingen plass tilovers for den lille familien fra Nasaret. Men allikevel, er ikke dette en nokså alminnelig foreteelse det at det ikke fins rom for Kristus?

«Som første gang han søkte rom, ei plass for ham det var.

Han søker enn i slott og slum, får oftest «nei» til svar.»

Betenkt dog hvem han var. Han kom fra himmelens gyllne saler og ned til vår syndige arme jord, men der var ikke plass for ham. Han som hadde vært beundret, tilbedt og lovprist fra evighet av erkeengle og serafim og kjeruber, han som vi leser om i Ordspråket, at han lekte for sin Faders åsyn men hans lyst var til menneskenes barn. Han som var med og nedla jordens piller, mens Guds sønner jublet og morgenstjerner jublet av fryd. Han som i evig-

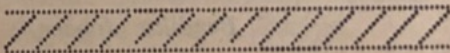
Har du ikke nok å gjøre?

Har du ikke nok å gjøre? Tal er mer enn tidsfordriv mens de mange sjele kjøre fram på et lettsinnig vis. Sjelene i skarer kaster seg i dødens favnetak. Redd dem, redd dem, se det haster for i dag er nådens dag.

Har du ikke nok å gjøre? Tred for Gud i ydmykhet. Be om nåde til å føre sjelene i trygge led. Stå ei ledig, Jesus venter at du melder deg for Ham til å redde dem som synker, bringe dem i sikker havn.

Har du ikke nok å gjøre? Hør at i det fjerne land lever dem som ei får høre ordet om sin frelsermann. De i hedenskapet lever synker dypere i synd. Vet du ei hva Jesus krever: «Bring dem evangelium.»

John J. Moen.

hetens råds-kammer var utsett til å være slektens sydebærer og offerlam. Det var ikke rom for ham. Kun stallen åpnet seg for en fattig mor og hennes spede barn. Han som var vant til de gylne harpers klang, han måtte fødes i en stall. Han som var iført lys og herlighet og majestet, han måtte stige ned fra sin herlighets trone og få plassen i en krybbe, svøpt i kluter, blant hø og strå. Hvilken fornedrelse.

Tre ganger tales det i dette kapittel om krybben. Hun la ham i en krybbe — «I skal finne et barn svøpt, liggende i en krybbe» — «De fant . . . barnet i krybben». Dette var Guds sønns, Menneskesønnens første hvilested på jord. Hans siste var et kors på Golgata og vel kunne han si: «Revene har huler og himmelens fugler reder, men menneskesønnen har ikke det han kan helde sitt hode til.

Under over under. Da verdens frelser, himmelens kongesønn steg ned for å befri Adams falne ætt fra syndens fangeåk, da kom han ikke som en mektig feltherre fulgt av store krigerske skarer. Han kom ikke som en staselig konge, kledd i purpur og skarlagen og gull. Nei, hva man så der i stallen var blott en fattig israelitisk mor med sitt lille nyfødte barn. Det var det syn som møtte hyrdene der de kom ilende til stallen. Det var ingen glimmer og prakt, ingen glorie omkring hans hode, ikke noe overnaturlig heller eller noe sus av englenes vingeslag. Nei, et yndig og vennlig syn var det, en fattig mor med hennes lille barn. Dette syn skulle visst ikke skremme noen bort. I dette miljø måtte jo den mest fryktsomme og blyge få frimodighet.

Hvilket troens mysterium! Stor er den gudsfryktens hemmelighet, han som ble åpenbaret i kjød, . . . Gud åpenbaret i kjød. «Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv. Det

(Forts. side 4).

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

SØLVBRYLUP.

Marie Karlsen.

Oskar Karlsen.

Heim til Herren.

Atter er en av de gamle frie venner i Fredrikstad vandret herfra for å være med Herren. Denne gang var det forhenværende kjøpmann Edv. Henriksen som fikk reisebud. Han var en av de første som deltok iblant de frie venner i Fredrikstad. Sammen med Goth. Kokkim og noen andre opptok han fri virksomhet i Fredrikstad, visstnok i 1904. Han ble omvendt til Gud i tidlig alder og sluttet seg til metodistene hvor han deltok som lokalpredikant. Etter å ha stått i metodistkirken i ca. 11 år meldte han seg ut og har siden stått fritt. Henriksen har lagt sjuk i nesten et år og da undertegnede besøkte ham et par ganger var han alltid frimodig og hvilte i Gud.

Lørdag 5. desember ble han begravet. I Pinsevennes lokale var mange møtt fram. Forstander Paulsen talte ved bårn. Kranser ble lagt på fra Pinsemenigheten, Metodistkirken, Baptistene, «Logen», Moss, og flere.

G. Iversen.

Fra Berger Johnsen, Argentina.

Søster Bendikte Johnsen har fått brev fra sin sønn, Berger N. Johnsen i Argentina. Han forteller at han og familien no er kommet tilbake til Embarcacion etter å ha vært i Cordoba i 6 måneder. Berger Johnsen ble undersøkt på en klinikk der nede og tappet for vann i lungen. Doktoren erklærte at det ikke lengere var noe tuberkulose så Gud har hel-

Søndag 20. desember 1942 var det en festlig tilstelning på Fredensborg i Skjeberg. Det var predikant O. Karlsen og hustru Marie som i anledning av at de kunne feire sølvbryllup tirsdag 22. hadde innbudt en del venner til seg den dagen. Da det var lettere å komme sammen på en søndag enn en hverdag ble søndagen valgt som festdag.

Det kom venner fra Haldenstrakten, Saltnes i Råde, Fredrikstad, Sarpsborg og Skjeberg. De første kom allerede på formiddagen og resten ved 4-tiden på ettermiddagen. Da plassen ikke gir anledning til noen lang omtale må det bare bli en liten notis.

Det var god sang og musikk. Br.

bredet ham. Han er enda ikke riktig sterk.

Arbeidet bringer megen glede, men også bekymringer og sorg. Gud hjelper dag for dag.

Den svenske søsteren som var på misjonsstasjon den tiden de var i Cordoba kommer tilbake igjen.

Miriam er ferdig med sin utdanning som sjukepleierske og nå vil kompaniet som underholder sjukehuset der sende henne til U. S. A. for videre utdanning. Debora skulle ha sin eksamen i oktober. Benjamin er gudfryktig og hjelper til i misjonsarbeidet. No er han på skole i Paragany igjen. Tilsist skriver søster Bendikte Johnsen, som no er over 80 år: «Vil få si som Berger skriver: Herren hjelper i alt. Jeg fikk et ord her en dag som ble så stort for meg. Vil også gi dere det.» «Alle Herrens stier er miskunnhet og trofasthet i mot dem som bevarer hans pakt og hans vitnesbyrd.

Bendikte Johnsen.

Lukkassen fra Råde spilte trekkspill og flere brødre og søstre deltok med strengespill. Mange var de gode ordbrudeparet fikk. Blant de mange som talte kan nevnes: Thv. Hansen, S. Trober og Hagen fra Sarpsborg, Lukkassen og Markus Agnes fra Råde. Elektrikker Hedin fra Skjeberg, sølvbrudens bror, Kristian Nordgård, husets sønn Daniel og flere av slektningene deltok også med vitnesbyrd. Søstrene Anna Hansen, Mina Kingsrud, søster Agnes og flere vitnet.

Vi ble alle bevertet på det beste og det var ekte kristelig stemning hele tiden.

Må Gud velsigne broder og søster Karlsen og deres barn i fortsettningen.

G. I.

Ruth Christiansen heim til Herren.

Fra Africa er kommet melding om at misjonær Alb. Christiansens datter Ruth er gått hjem til Herren.

Det var minnemøte etter henne i «Tabernaklet», Oslo, søndag 13. desember. Så er hun også hjemme.

Hun ga sitt liv i misjonens tjeneste og skal få seirens lønn. Salige er de døde i Herren.

En hilsen.

Vil med det samme jeg sender oppgjør, si takk for alt i 1942. Gud met har vært god. Hans miskunnhet har dre holdt oss oppe. Amen! Som han og har vært i 1942 så vil han også være så i 1943. Ære være Gud og Lammet! Br.

Hilsen med 1. Kor. 15, 18.

Medforløste bror

Arnt Gundersen.

På pilgrimsferden.

Det går med raske skritt mot den mørkeste tid på året no. Natten blir lang og dagene korte. Også i verden er det mørkt no og salig er den som har noe å hvile på som holder i disse tider. Jesus Kristus er i går og i dag og til evig tid den samme. Det er en grunnvoll som står i alle tider.

Søndag 15. november hadde vi besøk av br. Simon Eriksen fra Fredrikstad i Misjonshuset. Han døpte en søster fra Hauge på Rolvsøy som har deltatt i møtene på Rolvsøy. No ville hun bli begravet med Kristus ved dåpen til døden. Søstrene Ingrid Ødegård og Astrid Schie var også kommet og deltok i møtet. Lørdag var vi på kommunelokalet i Skjeberg. Det var møtt fram en del venner fra Ullerøy og fra stedet. Åpent og godt møte. Søstrene Ødegård og Schie ble her i ca. 3 uker og det var godt besøk på møtene. Dessverre fikk vi ikke fram veden som er bestilt og måtte ha møtene i den vesle salen som ble alt for liten. De deltok også i et møte på Ise og på Vestre Sandbakk i Skjeberg. I Tune deltok de i to møter. Det var gode møter og vennene i Tune var gla for besøket. De reiste herfra til Bredholt i Rakkestad og ble der en tid.

Søndag 22. november deltok jeg på møte i Øvre Skiptvet. Møte var hos Skipperud på Kjellås og det var åpent og godt å tale.

Søndag 29. november reiste jeg til Rygge. Det var ikke verst med folk på «Betania». H. Helleland, undertegnede og Hans Utne vitnet. Br. Hans Utne har inntatt plassen som forstander igjen, etter vennenes ønske. Det har vært en prøvsom tid for vennene en tid, men håper det no går mot bedre tider igjen. At sjeler frelses og Guds sak går fram.

Søndag 6. desember deltok jeg hos pinsevennene i Fredrikstad.

Onsdag 9—12 hadde jeg en bibeltime i «Filadelfia», Sarpsborg, om ungdommen og menighetsliv. Det var et farlig føre den kvelden, nesten uframkommelig, men det var kommet nokså bra med folk. Langt bedre enn jeg ventet. Det var åpent og lett å bære fram ordet. Har også vært i Saltnes på et par møter. Br. Thorstensen har virket der i lenere tid. Det er lett å vitne på møtene i Saltnes. Vennene er mottakelige for Guds ord.

Søndag 13—12 hadde vi et riktig godt møte i Misjonshuset. Mange priste Herren og etterpå var det brødsbrytelse. En god og fredfull stund. Hvis de venner som ikke deltar i brødsbrytelsen visste hvor meget de taper på ikke å delta så ville de aldri la være å delta såsant de hadde anledning. Det er også en prøvende stund, en slik anledning og er det beste middel til å vekke en sovende samvittighet. Hver prøve seg selv og dømme seg selv, sier Guds ord.

Så lakker det mot jul i år igjen. Godt at Gud er den samme både jul og påske. Han er uforanderlig, evig den samme. Halleluja! G. I.

Fra Sande i Vestfold.

Nordre Vestfold er vel nokså ukjent for de fleste lesere. Det er nesten Nord-Norge-lignende forsømte trakter og hva verre er — flere steder er tiltrampet med halve gjennombudd. Gode tilsprang og tilfeldig virksomhet er ikke nok. Vi kan bli som ustadige barn og de velmente tiltak blir da ofte verre en ingenting. Vi behøver mere av «luer fra Guds kjærlighet og visdom fra det høye.» Må vi få nattverdstermer med Jesus og må han få stelle med våre hjerter så vi får omsorg for sjelers frelse, en stadig ånd og målbevisst vekkelsesarbeid etter de bibelske mønster. Snart er det ikke mere tid. Snart kommer natten. Må vi unngå lunkenhetens forferdelige skuffelse og den late tjeners skebne, og heller ikke i ensidig nidkjærhet hugge øre av folk. For de oppriktige skal det oppgå lys og læretiden hjelper oss til å få livsvisdom. Må Herren drive ut arbeidere som har hjerte for folket og noe av den utholdende tro.

Mange tynges jo av timelige bekymringer i denne tid og er det først meg selv og så meg selv, og så min neste, så blir det umulig å overvinne denne tids vanskeligheter. Må vi ikke ved vår vantro gjøre Gud til en løgner. En prøvet husfar sa til meg en dag: «Vi må ikke glemme at Jesus mettet 5000 i ørkenen» og ordet sier: «Gi så skal eder gives». Vår sønn, Martin Gran fortsetter med vekkelsesmøter på «Betel» i vinter og det ser ut til å bli en god tid framover. Han har lovet å stå en tid i hvertfall. Henvendelse skjer til ham. Adressen er Sande i Vestfold.

I denne prøvningens tid som går over hele jorden kan vi vel omgås som gode naboer selv om vi ikke koker i en gryte og spiser ved et bord. Misjons-Røsten» og «Korssets Seier» er jo nesten som et hjerte og en sjel. Personlig kunne jeg ønske at også noen av de klare toner fra «Det gode Budskap» måtte få utfylle mulige mangler blant oss.

M. Gran.

Fra Kistrand.

Enda vårt lokale og delvis også vårt privathus er opptatt har vi da rom til møter. Br. Einar Kristiansen har vært flittig til å besøke oss. Han har jo bodd i Børselv. Det er ca. 2 mil over fjorden derfra og hit. No er han flytter til Kjøllefjord og Breimoen til Børselv.

Jeg var en tur på «pilgrimsferden» som du skriver. Syklet over fjellet her til Alten. Du kan tro det var trafikk med folk sydfra. Jeg snakket med en bussfører fra Halten, han kjente 7 manns-musikken, sa han. Hjertelig hilsen.

Kr. Skipperud.

Fra Søgne.

Herren lever!

Det er godt for oss å vite at Herren lever idag: «Jeg var død,» sier Jesus, «men se, jeg lever.» Hvilken trøst for oss som er Guds folk å eie dette håp. Hva som hender oss i livet så lever denne vår frelser. Vi som har tatt imot Jesus behøver ikke å se oss engstelig omkring. Det kan nok bli ttrangt for mange av Guds folk, men da må vi løfte våre øyne til ham som lever og som ikke kan glemme oss. Det står skrevet: «Jeg vil ingenlunde slippe eller forlate deg.» Dette er trøst for Guds folk, særlig for dem som er prøvet med forskjellige ting som møter på deres veg. Herren lever! Han kan ikke dø. «Sin død døde han for synden. Sitt liv lever han for Gud.» Dette er en liten hilsen til «Misjons-Røsten» fra deres ringe bror i Herren.

Alf Hansen.

En så uvis skapning som meg må ikke stille Vårherre under forhør.

Spurgeon.

Salige er de som bor i ditt hus; de skal stadig love deg. Salm. 84, 5.

Tanker ved krybben.

(Forts. fra side 1.)

lille barnet som lå der og gråt sin første spede gråt, som slumret inn ved sin moders bryst, dette barn var Gud, høylovet i evighet. Det var ham som frambrakte universet; for uten ham er ikke noe av det som er blitt til, blitt til. Disse små fingre var det som knyttet Orions lenker og sjustjernens bånd. Disse små øyne som lå og lippet i dagslyset de tilhørte Guds enbårne sønn. I disse øyne som lå og glippet i dagslyset de tusener frydet og gledet seg. I sannhet tankekors.

Men er det ikke nettopp Guds metode det å foretrekke troen ved å stille tankekors for forstanden? Her reflekteres i tro. Gud selv — i en krybbe. Eller dette under: Gud selv i en bok, strevende i en boks begrensninger. Han er i det troens ord som vi forkynner. Eller Gud i et menneskeherte. «Vi vil komme til ham og bo hos ham.» Halleluja!

Og illustrerer ikke dette også det sted hvor Kristus er å finne? Svøpt, liggende i en krybbe. Du finner ham i det lave og det skjulte. I det enkle simple evangelium. Tro og lev. Du finner ham der svøpt i hans forgjettelser og nådeløfter. Du behøver ikke fare opp til himmelen eller ned i avgrunnen, han er deg nær — i Ordet.

Og ble han ikke også lagt i krybben for at ingen skulle føle seg tilsidesatt eller forbigått. Dit kunne da alle gå. Vise og hyrder. Hvemsomhelst. Jesus steg ned under alle for å løfte dem opp imot Gud. Ja, selv for dem som har sunket ned under dyrets standpunkt, for dem er han en frelser, for han lå i en krybbe i en stall.» En okse kjenner sin eiermann og et asen sin herres krybbe, mitt folk gir ikke akt.»

Og har ikke barnet i Betlehems krybbe utøvet en innflytelse som ingen annen.

«Stjernen som lyste for vise fra østen, lyser no over all verden som sol.

Barnet som hevet i Betlehem røsten, hersker i verden fra pol og til pol.»

Dette barn regjerer verden. «Ti et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og fyrstendømmet er på hans skulder, og man kaller hans navn under . . .» (Es. 9, 6).

Men fra krybben utgår der en mild kjærlighetens innflytelse. Ved kryb-

ben hviskes: «Fred på jorden.» Ved barnets krybbe tales forsonlighetens og kjærlighetens budskap til menneskene. «Menneskebarn, elsk hverandre.» Her ved krybben slukkes hatets ild og nedlegges vredens skarpe våpen. Enno utstråler fra Betlehems krybbe en uforliknelig innflytelse. Hva ingen andre makter, det makter han som lå i krybben.

Tusener tilber ham som lå i krybben. Han som lever evinnelig. Han som har ofret alt for å frelse oss fra døden og fortapelsen. Ja hver jul igjen, mens sneen drysser derute og stjernene lyser strenge og klare og nordlyset flammer på den nordlige himmel, da tennes igjen Betlehemsstjernens lys i hjertene og man synger sanger om ham som lå i krybben, men som nå sitter ved Guds høyre hånd.

Axel Nilssen.

Gud er trofast.

«Guds faste grunnvoll står, — Herren kjenner sine. —»

Hvor godt å vite at det som Gud har talt er noe å holde seg til, noe å tro på. «Gud er ikke et menneske, at han skulle lyve, — skulle han tale og ikke holde det?»

Fra evighet av har Gud våket over sitt ord for å fullbyrde det. «Han talte og det skjedde, han bød, og det sto der.»

Hør min kjære venn: Når det stundom møter deg prøvelser, stormene og bølgen står deg hårdt imot. Ordet er tindrende klart: «Fjelle kan vel vike, og høye rokkes, men min miskunnhet skal ikke vike fra deg, — sier Herren, din forbarmer.»

Det er i mørkt i verden i dag. Hat blant nasjonene er som en flammende ild. For Guds folk lyser det et håp: *Jesus kommer* —.

Og mens vi venter er det godt å erfare sannheten av hans ord: «Meg er gitt all makt i himmelen og på jord. Se, jeg er med dere alle dager. —»

Etter prøvelsens natt kommer det morgenrøde.

Vi får se Jesu stor og mektig. Guds herlighet åpenbares.

Sår lekes og savn stilles. I hjertet hviskes der:

«Vær frimodig! Frykt ikke».

Velsignet nyttår.

Hilsen: Deres i Kristus forbundne

Rolf Westlie.

Godt nyttår.

Vi vil ønske alle våre lesere og medarbeidere et riktig godt nytt år. Om det er vanskelig på mange måter og for mange så kan vi alle oppleve å ha det godt med Gud og det er det mest nødvendige. Har vi det godt med Gud blir det godt i alle livets forhold. «Gleden i Gud er vår styrke.»

Vi er takknemlige

for å kunne komme ut til de mange lesere også i år. Hvis intet uforutsett inntreffer kommer vi med nr. i måneden som i fjor. Det blir jo bare 4 sider mot før 8 sider, men i denne papirrasjoneringens tid må vi være takknemlig for dette. Prisen blir den samme som før kr. 4.50 per år.

Til Oddvar Berg. Årsrapport.

Kjære «Misjons-Røsten»s lesere. Innkommet til Oddvar Berg, Kongo, 1/11—41—31/12—1942.

Vennene, Bethel, Magnor,	350.
v/ Ove Schulstad	kr. 377.
Forsamlingen Møllergt. 38	» 1243.
Ungdomsmisjon, do.	» 1000.
Pikemisjon v/ Ragnh. Zeller, Oslo	» 1000.

Beholdning fra 31/10—1941 kr. 1,318.2

Tilsammen kr. 2,269.5

Ha alle hjertelig takk, Gud lønne en hvit forbeder og giver. Vil samtidig meddele at Oddvar Berg har sendt en kort hilsen gjennom det Røde Kors. Alt er vel og Herren oppholder .

Arne K. Wold.

Solheimsgt. 2 IV, Oslo, kassere

Like ved dagens begynnelse er sjelen mest mottakelig. Sinnet er blitt forfrisket ved nattens hvile og er også meget mindre opptatt enn på dagen. Dessuten er de ytre betingelser gunstigst tidlig om morgenen. Den første time er i særlig forstand den stille time. Den larmende utbelev fra i går er borte, og den travle støy som hører i dag til, er enno ikke nådd til oss. Da er det lettere å si mitt «Min sjel, vær stille for Gud!»

John Mott.